

Zagubiona skarga

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: czwartek, 12, marzec 2015 23:00

Odsłony: 2091

Problemem, z którym można spotkać się w praktyce prowadzenia postępowań skargowych jest wielokrotne wnoszenie przez interesantów skarg niezgodnie z właściwością, pomimo poinformowania przez organ, który nie rozpoznał swej właściwości o konieczności zwrócenia się do wskazanego organu właściwego. Kłopotliwe z punktu widzenia organów administracji jest to, że wobec takiego stanu rzeczy podmiot, do którego wnoszone są skargi pozostaje bezsilny, ponieważ nie można, jak się wydaje, w takim przypadku stosować omówionych powyżej przepisów art. 239 Kpa.

Artykuł 239 § 1 Kpa stanowi, że w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Tzw. nowela grudniowa (zmiany art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego opublikowane w Dz.U. z 2011 r. Nr 6 poz. 18) w art. 239 gwarantuje, że razie złożenia kolejnej skargi przez ten sam podmiot, który już otrzymał odpowiedź od organu na poprzednią skargę i w odpowiedzi tej wskazano, że skarga została uznana za bezzasadną, jak też wykazana została bezzasadność skargi, organ otrzymujący następną skargę w tej samej kwestii nie ma już obowiązku, który obciążał go poprzednio (przed nowelizacją), sporządzenia i przekazania skarżącemu odpowiedzi na tę skargę, lecz podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko, dokonuje odpowiedniej adnotacji w aktach sprawy i nie musi o tym powiadamiać skarżącego ani też organu wyższego stopnia (zob. A. Plucińska-Filipowicz, Komentarz do zmiany art.239 Kodeksu postępowania administracyjnego wprowadzonej przez Dz.U. z 2011 r. Nr 6 poz. 18, (stan prawny na 2011.04.11), źródło: *Lex.*).

Stosowanie jednak powołanych przepisów nie jest możliwe w odniesieniu do skarg niezgodnie z właściwością, ponieważ nie występuje tu element wykazania bezzasadności a jedynie wskazanie braku właściwości.

Można zaproponować rozszerzenie zakresu ochrony podmiotu przyjmującego skargę z art. 239 Kpa także na sytuacje uporczywego wnoszenia skarg niezgodnie z właściwością. Ochrona dodatkowa wchodziłaby w grę tylko w odniesieniu do skarg tożsamyh co do decydujących kwestii z pismami wcześniej uznanymi za wniesione niewłaściwie.